

एला f. 1) N. für verschiedene Species der Gattung *Amomum* und *Elettaria* und für die Kapseln derselben mit gewürzhaftem Samen; *Kardamomen* AK. 2, 2, 13. HIR. 97. AINSIE I, 32. SUGR. 1, 139, 4. 8. 371, 3. 2, 31, 2. 1. 33, 4. 357, 2. 418, 21. 431, 10. एलानामुत्पत्तिश्चवः — पल्लिणवः RAGH. 4, 47. एलालतालिङ्गितचन्दनान् (मलयस्थलीषु) 6, 64. SCHIEFNER, Lebensb. 249 (19). Die kleinen *Kardamomen* sind unterschieden als कुट्टिला, सूक्ष्मैला SUGR. 2, 283, 16. 122, 12. AK. 3, 4, 40. die grossen als स्थूलैला ÇKDR. — 2) N. pr. eines Flusses HARIV. LANGL. I, 308. — 3) N. eines Metrum's (4 Mal — — — — —, — — — — —; Variante: — — — — —, — — — — —) COLEBR. Misc. Ess. II, 161 (X, 8).

एलाक m. N. pr. eines Mannes gaṇa गार्गादि zu P. 4, 1, 103.

एलापत्र (ए + प) m. N. pr. eines Nāga MBH. 1, 1531. HARIV. 228. 12821. VP. 149. VJUTP. 86. SCHIEFNER, Lebensb. 248 (18).

एलापर्णी (von एला + पर्ण) f. N. einer Pflanze, *Mimosa octandra* Roxb., AK. 2, 4, 5.

एलापुर (ए + पु) n. N. pr. einer Stadt Verz. d. B. H. No. 1242. — Vgl. एलपुर.

एलाय (v. l. इलाय), एलायति muthwillig —, ausgelassen —, heiter sein gaṇa काण्डादि zu P. 3, 1, 27. — Vgl. केलाय, खेलाय.

एलािका (von एला) f. kleine *Kardamomen* RĀĀN. im ÇKDR.

एलु n. eine best. Zahl VJUTP. 181. — Vgl. एल.

एलुक N. eines Arzneistoffes oder einer Pflanze SUGR. 2, 116, 10.

एलुवालुक n. = एलवालुक RĀĀN. im ÇKDR. u. एलवालुक.

1. एव (von ए; vgl. u. एतद् und इव) adv. ÇANT. 4, 13. 1) so, gerade so (im Sinne des späteren एवम्) H. an. 7, 48. MED. avj. 77. सत्यमृचूर्णं एवा हि चक्रुः RV. 4, 33, 6. यथा जघन्यं धृषता पुरा चिदेवा जेहि शत्रुम् 2, 30, 4. 33, 15. 4, 12, 6. यथा यथा पतयन्ता विषोमि एवैव तस्युः सवितः सवायं ते 54, 5. य एवेदमिति ब्रुवत् der sagen kann: so ist das 5, 34, 1. AV. 1, 2, 4. 11, 6. नकिरेवा यथा तम् RV. 4, 30, 1. In der Bed. von इव gleichwie: त्वमेव यत्ता नान्यो ऽस्ति पृथिव्यामपि N. 20, 13, v. l. für इव, welches das Metrum stört. — 2) allerdings, ja wohl, wirklich; im Veda häufig am Anfange von Versen und meist verbunden mit einem andern Bekräftigungsworte, namentlich इद् und हि. एवेनु के सिन्धुमिन्स्तितार RV. 7, 33, 2. एवा क्षितिं वीर्युरेवा प्रूर उत स्थिरः 8, 21, 28. एवेक्ष्यन् युवतेयो नमत 10, 30, 6. 1, 124, 7. 163, 12. 173, 8. 190, 8. 2, 19, 7. 4, 19, 1. — 3) am häufigsten wird das Wort gebraucht um einen Begriff mit Nachdruck hervorzuheben. Wir finden es in Verbindung mit allen Redetheilen, aber stets unmittelbar nach dem hervorgehobenen Worte. In der Uebersetzung geben wir es auf die verschiedenste Weise wieder: gerade, eben, kaum, nur, noch, schon u. s. w.; sehr häufig genügt der blosse Nachdruck, den wir auf das vorhergehende Wort legen. Nicht selten, namentlich nach einigen Partikeln, ist die Bedeutung von एव so abgeschwächt, dass wir auch den Nachdruck aufgeben. In diesem Gebrauch füllt एव die Stelle des älteren इद् aus. ज्ञानमेव ज्ञानतीर्नित्यं आ शये RV. 1, 140, 7. सनादेव 164, 13. उत एवाय 2, 13, 8. तमेव विश्वे पपिरे 24, 4. भग एव भगवाँ अस्तु 7, 41, 5. य एवास्मि तौ ऽस्मि VS. 2, 28. मय्येवास्तु मयि श्रुतम् AV. 1, 1, 2. 13, 3. 13, 2. 31, 4. उत यदीतासुर्वति जीवत्येव TS. 2, 1, 4. तासां रोहिणोमेवोपैत् unter ihnen nahte er sich derselben

Rohini 3, 3, 1. चैवति wandere nur! AIR. BR. 7, 15. न विममिति नो एवेममिति aber nicht diesen, und auch nicht diesen ebend. अथात धारम्भाया एव 6, 6, 7. 8, 5. स प्रजापतिमेव (hier drückt एव aus, dass es in der Sache selbst lag, wenn er sich an Pr. wandte) प्रथमं देवानामुपससार 7, 16. सैवेव वाससाभ्यवेति तस्मात्सैवेवोत्वेन कुमारो जायते 1, 3. स सूर्यः स धाता स उ एव वपुद्धारः 3, 48. यद्व्येषु यप्रसु ययस्य्याप्रियो भवत्यय कस्मादस्मिन्सर्वेषां जामदग्न्य एवेति wenn bei andern Thieropfern die Äpri sich nach dem Rshi (der Abstammung des Opfernden) richten, warum gelten bei diesem nur die Äpri des Gāmadagni für alle 4, 26. उपैव तिष्ठेत् — अग्निं त्वेव जुहुयात् ÇAT. BR. 7, 3, 34. पूर्वा त्वेव स्थितिः 13, 4, 3, 4. स एवाय स उ अः 14, 4, 3, 34. यथा त्वेव पुरैका भूवमेवम् त्वेवाप्येतर्ह्येक एवास्मि 2, 3, 1, 2. तृतीयं जपत्येव KĀTJ. ÇR. 7, 3, 17. 19. तिस्र एव देवताः NIR. 7, 5. 1, 1, 2. 6, 1. आद्यमेव त्र्ये कत्वा sich ebenfalls in ein Pferd verwandelnd 12, 10. — तावतीमेव eben so lang M. 1, 73. तानेव dieselben 3, 23, 248. वृत्तमेचनदेव (gerade) परिश्रान्तामत्रभवतीं लक्ष्ये ÇAK. 16, 20. जप्येनैव (schon) तु संसिध्येद्वाह्मणो नात्र संशयः M. 2, 87. दर्शनेनैव भवतीनां पुरस्कृता ऽस्मि ÇAK. 18, 18. ब्राह्मणस्यैव (nur) कर्मतडुपदिष्टं मनीषिभिः M. 2, 190. स जीवमेव (noch bei Lebzeiten) प्रहृत्यमाशु गच्छति सान्वयः 168. स्पृष्ट्वापो विप्रुध्यति durch blosse Berührung von Wasser wird er schon rein 5, 76, 63. 4, 163. अतो दृष्ट्वैव (nachdem ich es nur eben erblickt hatte) सकृसा वायमुत्सृष्टवानकम् N. 23, 25. 3, 14. अमुक्तेव (der Nachdruck auf der Negation) मरुतपाः । न किंचिद्वदद्भिप्रम् VIÇV. 13, 6. उपस्थितेयं कल्याणी नामि कीर्तित एव यत् als der Name kaum genannt worden war RAGH. 1, 87. सर्वस्यैव M. 1, 93. 2, 35. 3, 62. 4, 72. VIÇV. 7, 15. भूय एव M. 2, 94. 9, 318. N. 23, 15. पुनरेव 22, 23. एवमेव M. 1, 91. नचिरदेव in ganz kurzer Zeit N. 17, 23. यः — स एव M. 1, 7, 28. 8, 334. 9, 40. 107. यावान् — तावानेव 8, 194. यथा — तथैव 6, 90. 8, 180. 9, 48. यथैव — तथा 103. 130. 10, 30. 11, 94. यदेव — तेनैव 3, 283. 9, 155. मृषैव तत् 3, 53. इत्येव 2, 153. 3, 252. 254. 4, 139. एवमेव 5, 61. 8, 277. नैव 5, 123. 9, 144. 318. N. 13, 42. VIÇV. 61. तथैव so auch, desgleichen M. 1, 48. 2, 126. 3, 21. तथैव च 60. त्वेव 8, 276. 9, 34. DAÇ. 1, 8. न त्वेव M. 4, 173. 8, 143. 10, 94. 95. न त्वेव तु 5, 37. चैव 1, 93. 2, 159. 207. — एव च 1, 15. 25. 35. — एव वा 2, 43. 191. 4, 7. Die drei letzten Verbindungen sind überaus beliebt, vor Allem एव च und एव वा als erwünschte Ausgänge eines Halb-Çloka. त्वेव M. 2, 167. त्वेव wo wohl? d. i. nirgends zerlegen die Grammatiker (P. 6, 1, 94, Vārt. 4 und Sch. zu 8, 1, 62) in त्वे + एव; wir haben u. इव 3. diese Partikel in der Verbindung zu erkennen geglaubt. Vgl. Vor. 2, 6. Noch ist zu erwähnen, dass nach P. 8, 1, 24 und Vor. 3, 143 vor एव nur die volleren betonten, nicht aber die enklitischen Formen der pronomm. erscheinen. Ueber den Einfluss von एव auf den Ton eines vorangehenden verb. fin. s. P. 8, 1, 58. 62. Die Lexicographen geben folgende Bedd. von एव an: अवधारणे H. an. 7, 48. MED. avj. 77. परिभवे und ईषदर्थे H. an. नियोगे, चारुनियोगे, विनयग्रहे und वाक्यपूरणे MED.

2. एव (von 3. 3) 1) adj. f. आ eilig (?): एवा (Sch.: = गमनशीला) न देव्यदितिरनर्वा — प्रियं देवानामप्येतु पात्रः TAİTT. BR. 3, 1, 1, 5. एवो गता एव एवा मरुतः UP. 1, 151. — 2) m. a) Lauf, Gang; meist im instr. pl. gebraucht: उप वामवः शरणां गमेयं प्रूरो नास्म पतयद्विरेवै /liegenden, ei-